

Bakalářská práce: Dějiny Kupferstich-Kabinettu v Drážďanech mezi lety 1720 - 1780

Jméno a příjmení (studentka): Lucie Plzáková

Vedoucí práce: PhDr. Martin Zlatohlávek PhD.

Posudek vedoucího práce:

Autorka pro své téma bakalářské práce využila ročního studijního pobytu na Universitě v Drážďanech a zaměřila se na dějiny zdejší sbírky kreseb. Její práce ovšem není jenom kulturně historická, ale obsahuje i katalog vybrané kolekce kreseb. Z dlouhé historie grafické sbírky v Drážďanech pak vybrala důležité období od vyčlenění této sbírky z kunstkomory v roce 1720 do roku 1780.

Po úvodu, v němž načrtla sběratelské zájmy kurfiřta a polského krále Augusta Silného, který podnítil založení Grafické sbírky na základě zkušenosti z Paříže, a po přehledu základní literatury přistoupila k vlastnímu tématu, dějinám sbírky ve zvoleném časovém úseku. Toto období šedesáti let je spojeno se třemi řediteli Grafické sbírky, kteří byli významnými osobnostmi a důležitě se podíleli na formování sbírky. Zakladatelem a prvním ředitelem byl Johann Heinrich von Heucher. Po krátkém životopisném úvodu autorka podtrhla jeho důležité kroky při tvorbě sbírky: vyčlenění kresby a grafiky z rozsáhlého souboru Kunstkomory, získání rozsáhlé sbírky kreseb Gottfrieda Wagnera v roce 1728 a sestavení prvního inventáře Kupferstich-Kabinettu v roce 1738. Druhým ředitelem byl Carl Heinrich von Heinecken, osobnost snad ještě více profilovaná pro sběratelství. Na tomto poli nejprve pracoval pro významného politika, ale i sběratele Heinricha hraběte von Brühl, od roku 1746 pak pro samotného panovníka Augusta III. Jak autorka správně podtrhla, jeho přínos pro drážďanský Kupferstich-Kabinett spočíval v osobním i pracovním kontaktu s Pierre Jean Marietem, znalcem umění, který se zasloužil o pařížský kabinet grafik a kreseb, od něhož se Heinecken mnohému naučil a využil pro Drážďany. Na základě těchto zkušeností Heinecken dále intenzivně sbírku rozšiřoval a nově organizoval. Heinecken byl také teoretikem, který své myšlenky formuloval v několika spisech, kde načrtl ideální podobu sbírky a také přistoupil ke psaní prvního lexikonu umělců. Autorka jeho spisy krátce zmínila a pokusila se vystihnout jejich podstatné myšlenky. Třetím ředitelem Grafické sbírky se roku 1764 stal Christian Ludwig Hagedorn, který zde působil v nelehkých letech války s Pruskem. Přesto se o sbírku pečlivě staral, zvláště o jejich uložení a konzervování. Za něho byla sbírka otevřena i pro jiné návštěvníky.

Pro ilustraci kvality a struktury sbírky kreseb autorka připojila katalog vybraných italských kreseb 15. století. Je zajímavé, že její původní záměr ukázat kresby umělců spjatých s barokem v Čechách, jako byli např. Škréta, Willmann nebo Kupecký, vyšel naprázdno, protože o kresby těchto mistrů v Drážďanech v 18. století neměli zájem. Naopak, jak autorka doložila, již v 18. století získali vynikající kresby italské vrcholné renesance. A tak mezi deset vybraných mistrů 15. století autorka mohla zařadit Sandra Botticelliho, Lorenza Costu, Filippina Lippiho, Pinturicchia, Raimondiho nebo Andrea del Verrocchio. Katalogová čísla zpracovala zavedeným způsobem: po technickém popisu vypsala provenienci kresby, prameny i literaturu a nakonec připojila katalogové heslo. V závěru pak doložila, že zájem o italské renesanční kresby v Drážďanech korespondoval s nákupy italských obrazů, mimo jiné také z českých sbírek, ať přímo z císařské galerie v Praze nebo z valdštejnských sbírek ze zámku Duchcov.

Autorce však je třeba vytknout poněkud stručné uvedení do bohaté literatury drážďanského sběratelství v 18. století a také vcelku malé využití těchto titulů pro vlastní práci. Některá díla jsou také špatně citována (Harald 2005 není Max Harald, ale Harald Marx, takže odkaz musí být Marx 2005), některé odkazy na poznámky rovněž neodpovídají. Celá práce je psána ve spěchu, což přineslo i řadu formulačních a stylistických nepřesností. Některé pasáže by stály i za hlubší a propracovanější zpracování. Práci by prospěl i osobní názor.

Přesto je třeba pozitivně hodnotit její práci, v níž účelně skloubila část historickou a část katalogovou. V obou těchto textech pak prokázala, že se umí zorientovat v přečtené literatuře a umí z ní správně excerptovat. Katalogová hesla jsou zpracována standardně a i z tohoto textu vyplývá, že porozuměla popisu uměleckého díla. Přes uvedené námitky **doporučuji** práci k obhajobě.

v dne 15. 8. 2008

.....
podpis vedoucího bakalářské práce